

Sygn. akt IV U 796/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2019 r. w S.

odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 16 października 2018 r. Nr (...)

w sprawie S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 796/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 16 października 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił S. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczony wskazał, że stan jego zdrowia nie pozwala mu na podjęcie pracy. Wniósł o ocenę stanu zdrowia przez biegłych lekarzy (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 20 września 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 lipca 2018r. ubezpieczony S. K. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1-3 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ

rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 28 sierpnia 2018r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 28 sierpnia 2018r. k.7 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 20 września 2018r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.15 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 20 września 2018r. k.9 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 16 października 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 16 października 2018r. k.23 akt rentowych).

Ubezpieczony ma niespełna (...) lat i wykształcenie zawodowe – betoniarz zbrojarz. W okresach od 1 kwietnia 1981r. do 15 lipca 1985r. oraz od 2 września 1985r. do 14 grudnia 1986r. ubezpieczony wykonywał pracę na stanowisku betoniarza-zbrojarza oraz konserwatora mechanika (świadczenia pracy wystawione przez Rolniczą Spółdzielnię Produkcyjną w Z. oraz przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w S. k.3-4 akt o ustalenie kapitału początkowego). Następnie w okresie od 16 grudnia 1986r. do 13 października 2011r. ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku elektromontera linii napowietrznych SN i NN w (...) SA Oddział w W. (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 18 lipca 2018r. k.5-6 akt rentowych). Po ustaniu zatrudnienia w (...) SA z dniem 13 października 2011r. ubezpieczony nie kontynuował zatrudnienia (informacja o okresach składkowych i nieskładkowych k.4 akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi na następujące schorzenia narządu ruchu: choroba zwyrodnieniowo-dyskopatyczna kręgosłupa L/S z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym, PHS obustronny z przewlekłym zespołem bólowym z ograniczeniem ruchomości czynnej barków, zmiany zwyrodnieniowe stawu kolanowego prawego, stan po uszkodzeniu więzozrostu piszczelowo-strzałkowego z niewielkim upośledzeniem sprawności chodu. Nadto ubezpieczony cierpi na przewlekłe bóle i zawroty głowy naczyniopochodne, organiczne zaburzenia afektywne, zespół zależności alkoholowej w fazie deklarowanej abstynencji oraz nadciśnienie tętnicze umiarkowane. Utrzymujące się u ubezpieczonego dolegliwości bólowe kręgosłupa z ograniczeniem jego funkcji ruchowej, ograniczenie ruchomości stawów barkowych, upośledzenie sprawności chodu naruszają sprawność ruchową ubezpieczonego i powodują, że ubezpieczony nie może wykonywać ciężkiej pracy fizycznej, pracy w długotrwałej pozycji wymuszonej, pracy wymagającej dźwigania i sprawności ruchowej. Z tego powodu ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy od 20 lipca 2018r., tj. od dnia złożenia zaświadczenia o stanie zdrowia na druku N-9 (k13 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej), a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 20 lipca 2020r. (opinia biegłych z zakresu ortopedii, neurologii, kardiologii oraz psychiatrii i psychologii k.14 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego S. K. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 oraz art.58 ust.1 pkt 5 i ust.2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, który w przypadku, gdy niezdolność do pracy powstała po ukończeniu 30. roku życia wynosi 5 lat i powinien przypadać w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed powstaniem niezdolności do pracy, a ponadto niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania

jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Odmawiając ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy organ rentowy wskazał – powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS – że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Ubezpieczony w złożonym odwołaniu zakwestionował to ustalenie i przeprowadzony przez Sąd dowód z opinii biegłych lekarzy potwierdził, że wbrew stanowisku organu rentowego ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy. W złożonej opinii biegli wskazali, że ubezpieczony cierpi na szereg schorzeń narządu ruchu, które upośledzają sprawność jego organizmu w stopniu powodującym częściową niezdolność do pracy, a zatem niezdolność do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, tj. pracy na stanowisku elektromontera. Pracę na tym stanowisku ubezpieczony wykonywał przez większość czasu swojej aktywności zawodowej, tj. od 1986r. do 2011r., a nie ulega wątpliwości, że praca na stanowisku elektromontera wymaga dużej aktywności fizycznej, a przez to sprawności ruchowej. Analizując przedstawioną wyżej opinię biegłych Sąd uznał ją wiarygodny dowód w sprawie.

Mimo ustalenia przez biegłych, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy, odwołanie ubezpieczonego nie mogło zostać uwzględnione, a to z uwagi na to, że obok niezdolności pracy warunkiem nabycia prawa do renty jest spełnienie również pozostałych przesłanek nabycia tego prawa, tj. legitymowanie się wymaganym okresem ubezpieczenia oraz spełnienie przesłanki, aby niezdolność do pracy powstała w okresie ubezpieczenia albo nie dalej jak 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia, a w przypadku ubezpieczonego te pozostałe przesłanki nie zostały spełnione. Jako datę początkową niezdolności ubezpieczonego do pracy biegli wskazali datę 20 lipca 2018r., podnosząc, że dokumentacja medyczna nie daje podstaw do ustalenia wcześniejszej daty powstania niezdolności do pracy (vide: opinia biegłych k.14 akt sprawy). Przyjmując powyższą datę stwierdzić należy, że częściowa niezdolność do pracy powstała u ubezpieczonego znacznie po upływie 18 miesięcy od ustania ostatniego ubezpieczenia. Ostatnie ubezpieczenie S. K. ustało bowiem w dniu 13 października 2011r., a niezdolność do pracy powstała niemal 7 lat później (20 lipca 2018r.). Dodatkowo wskazać należy, że ubezpieczony nie legitymuje się wymaganym okresem ubezpieczenia, który to okres w przypadku, gdy niezdolność do pracy powstała po ukończeniu 30. roku życia, wynosi 5 lat i powinien przypadać w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed powstaniem niezdolności do pracy. Przyjmując korzystniejszą datę, tj. datę powstania niezdolności do pracy - 20 lipca 2018r. (data zgłoszenia wniosku jest o 10 dni późniejsza – 30 lipca 2018r.) wskazać należy, że dziesięciolecie przed powstaniem niezdolności do pracy obejmuje okres od 20 lipca 2008r. do 19 lipca 2018r., a w okresie tym okres ubezpieczenia S. K. obejmuje czas od 20 lipca 2008r. do 13 października 2011r. (data końcowa zatrudnienia w (...) SA), co stanowi 3 lata i niespełna 3 miesiące, zamiast wymaganych 5 lat.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.